

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 marca 1987 r.

w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 164 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatków należnych od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz świadczeń pieniężnych, na które zostały rozciągnięte przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50), z wyjątkiem podatku od nieruchomości oraz podatku rolnego, ustala się według siedziby jednostki gospodarki uspołecznionej, a w wypadkach określonych w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77) — według miejsca położenia zakładu sporządzającego bilans.

2. Siedzibą jednostki gospodarki uspołecznionej jest miejscowość, w której znajduje się jej zarząd, lub miejscowość określona w przepisach (statucie) jako siedziba jednostki.

§ 2. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatków obrotowego i dochodowego od przychodów z działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej, wykonywanej przez osoby fizyczne, z wy-

jątkiem wymienionych w § 4, oraz nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, jak również w sprawach opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła ustala się:

- 1) jeżeli w myśl przepisów o wykonywaniu działalności jest wymagane posiadanie uprawnień — według miejsca wykonywania działalności określonego w uprawnieniu, a w razie braku uprawnienia — według miejsca, jakie byłoby określone, gdyby podatnik je posiadał,
- 2) w innych wypadkach — według miejsca wykonywania działalności, a jeżeli działalność ta jest wykonywana przez osoby fizyczne bez utrzymywania poza miejscem zamieszkania zorganizowanego zakładu — według miejsca zamieszkania tej osoby.

2. Za miejsce wykonywania działalności w rozumieniu ust. 1 pkt 2 uważa się miejsce, w którym są wykonywane świadczenia podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym.

§ 3. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem wymienionych w § 4:

- 1) podatkiem obrotowym od przychodów z działalności wytwórczej, usługowej i handlowej — ustala się we-

dług miejsca wykonywania działalności określonego w zezwoleniu, a w braku zezwolenia — według siedziby osoby prawnej,

- 2) podatkiem dochodowym — ustala się według siedziby osoby prawnej.

§ 4. W sprawach opodatkowania osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą:

- 1) podatkiem obrotowym i dochodowym od przychodów z tytułu:

a) działalności wykonywanej na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości — jest właściwy urząd skarbowy według siedziby przedsiębiorstwa określonej w zezwoleniu,

b) działalności gospodarczej innej niż wymieniona pod lit. a) — jest właściwy Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście,

c) wywozu ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich — jest właściwy urząd skarbowy dla siedziby Morskiej Agencji,

- 2) podatkiem dochodowym od dochodów z kapitałów i praw majątkowych oraz podatkiem od wynagrodzeń od przekazywanych za granicę przychodów z tytułu twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej i publicystycznej — jest właściwy Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście.

§ 5. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku dochodowego od przychodów podlegających tylko temu podatkowi, osiągniętych przez osoby fizyczne, z wyjątkiem wymienionych w § 4, ustala się według miejsca zamieszkania lub pobytu osoby fizycznej w dniu 31 grudnia roku podatkowego. Przy opodatkowaniu małżonków mających różne miejsca zamieszkania właściwość tę ustala się według miejsca zamieszkania lub pobytu męża. Jeżeli zachodzi wątpliwość co do miejsca zamieszkania lub pobytu osoby fizycznej, właściwość miejscową ustala się według miejsca położenia źródła przychodów lub większej części źródeł przychodów.

§ 6. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku od wynagrodzeń, z wyjątkiem podatku należnego od przychodów określonych w § 4 pkt 2, ustala się:

- 1) jeżeli podatek jest pobierany przez płatników będących jednostkami gospodarki społecznej lub jednostkami organizacyjnymi związków wyznaniowych — według siedziby jednostki zlecającej wypłatę wynagrodzenia, a gdy chodzi o podatek od wynagrodzeń od przychodów z tytułu usług hotelarskich (pokoje gościnne, domki turystyczne, kempingi) — według miejsca świadczenia tych usług,
- 2) jeżeli podatek jest pobierany przez płatników innych niż wymienieni w pkt 1 — według miejsca zatrudnienia pracowników, a jeżeli chodzi o wynagrodzenia nie wynikające ze stosunku pracy — według miejsca wypłaty wynagrodzenia,
- 3) jeżeli obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku ciąży bezpośrednio na podatniku — według miejsca zamieszkania podatnika w ostatnim dniu miesiąca,

w którym otrzymał wynagrodzenie, a jeżeli chodzi o przychody:

- a) z tytułu świadczenia usług hotelarskich (pokoje gościnne, domki turystyczne, kempingi) — według miejsca świadczenia tych usług,
- b) z prowadzenia w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy na warunkach zlecenia placówek gastronomicznych, punktów sprzedaży detalicznej, placówek usługowych, zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych — według miejsca, w którym są one prowadzone, a jeżeli prowadzenie ich nie wymaga utrzymania zorganizowanej placówki (punktu, zakładu) — według miejsca zamieszkania podatnika.

2. Miejscem zatrudnienia jest stałe miejsce pracy pracownika (biuro, zakład rzemieślniczy, handlowy, usługowy, gospodarstwo rolne, domowe); stałe miejsce pracy pozostaje miejscem zatrudnienia pracowników również wtedy, gdy pracownik na zlecenie pracodawcy wykonuje roboty poza stałym miejscem pracy.

§ 7. W sprawach podatku wyrównawczego należnego od podatników osiągających przychody z prowadzenia — w imieniu jednostek gospodarki społecznej na podstawie umowy na warunkach zlecenia — placówek gastronomicznych, punktów sprzedaży detalicznej, placówek usługowych, zakładów hotelarskich i obozowisk turystycznych właściwość miejscową ustala się według miejsca, w którym są one prowadzone, a jeżeli prowadzenie ich nie wymaga utrzymania zorganizowanej placówki (punktu, zakładu) — według miejsca zamieszkania podatnika.

§ 8. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku od spadków i darowizn ustala się:

- 1) w sprawach spadków — według miejsca położenia przedmiotów majątkowych nabytych w drodze spadku, a jeżeli przedmioty spadku są położone na obszarze właściwości dwóch lub więcej organów podatkowych — według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu spadkodawcy,
- 2) w sprawach praw do wkładów oszczędnościowych wypłacanych na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci, jeżeli nabywca wkładów oszczędnościowych nie jest równocześnie spadkobiercą wkładcy — według ostatniego miejsca zamieszkania wkładcy,
- 3) w sprawach darowizn:
 - a) jeżeli przedmiotem darowizny jest nieruchomość lub prawo z nią związane — według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) jeżeli przedmiotem darowizny są inne rzeczy lub prawa majątkowe — według miejsca zamieszkania darczyńcy w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania w kraju — według miejsca zamieszkania obdarowanego,
 - c) otrzymanych z zagranicy — według miejsca zamieszkania obdarowanego.

2. Jeżeli nabycie w drodze spadku lub darowizny dotyczy w całości lub w części rzeczy położonych za

granicą lub praw podlegających wykonaniu za granicą, właściwy miejscowo jest Urząd Skarbowy Warszawa-Wola.

§ 9. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opłaty skarbowej ustala się:

- 1) w sprawach opłaty skarbowej od podań i załączników do podań, od czynności urzędowych, za świadectwa i zezwolenia — według siedziby organu, który przyjął podanie, dokonał czynności urzędowej albo wydał świadectwo lub zezwolenie,
- 2) w sprawach opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych dotyczących odpłatnego przeniesienia własności nieruchomości lub praw związanych z nieruchomością — według miejsca położenia nieruchomości,
- 3) w sprawach opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych dotyczących odpłatnego przeniesienia własności rzeczy lub praw innych niż wymienione w pkt 2 — według miejsca zamieszkania nabywcy, a jeżeli do obliczenia i pobrania opłaty skarbowej jest obowiązany płatnik — według siedziby płatnika,
- 4) w sprawach opłaty skarbowej od pozostałych czynności cywilnoprawnych oraz dokumentów stwierdzających takie czynności:
 - a) jeżeli pobór opłaty następuje przez płatnika według siedziby płatnika,
 - b) w pozostałych wypadkach — według miejsca złożenia pisma stwierdzającego dokonanie czynności cywilnoprawnej podlegającej opłacie skarbowej, a jeżeli organ podatkowy ujawnił nieopłacenie w ogóle opłaty skarbowej lub opłacenie jej w kwocie niższej — według miejsca ujawnienia tych okoliczności.

§ 10. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opłaty targowej ustala się według miejsca położenia targowiska.

§ 11. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opłaty miejscowej ustala się według położenia miejscowości, w której jest pobierana opłata.

§ 12. Właściwość miejscową w sprawach opłaty administracyjnej pobieranej za czynności urzędowe nie objęte przepisami o opłacie skarbowej ustala się według siedziby organu, który dokonał czynności urzędowej.

§ 13. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku drogowego ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby posiadacza pojazdu samochodowego, przyczepy, ciągnika, motocykla, motoroweru, jachtu, promu, łodzi lub konia.

§ 14. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku rolnego od gruntów, należnego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, ustala się według miejsca położenia gruntów, a jeżeli podatnik posiada grunty na obszarze właściwości dwóch lub więcej organów podatkowych i posiada miejsce zamieszkania na terenie jednego z tych organów, właściwym miejscowo organem podatkowym w sprawach podatku ze wszystkich gruntów jest organ podatkowy miejsca zamieszkania podatnika. Jeżeli podatnik nie ma miejsca zamieszka-

nia na obszarze właściwości żadnego z tych organów podatkowych, właściwy miejscowo jest ten organ, na którego obszarze właściwości znajdują się budynki gospodarcze, a w braku takich budynków — organ, na którego obszarze właściwości jest położona przeważająca część gruntów.

2. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku rolnego od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej, należnego od osób wymienionych w ust. 1, ustala się według miejsca prowadzenia działów specjalnych, a jeżeli te działki są prowadzone na obszarze właściwości dwóch lub więcej organów podatkowych — według miejsca położenia przeważającej części prowadzonych przez tego podatnika działów specjalnych.

3. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach należnego od jednostek gospodarki społecznej podatku rolnego ustala się:

- 1) od gruntów — według miejsca położenia tych gruntów,
- 2) od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej — według miejsca prowadzenia tych działów.

4. Zasady ustalania właściwości miejscowej organów podatkowych określone w ust. 1 mają również zastosowanie w sprawach pozostałych należności przypadających od gospodarstw rolnych i pobieranych w formie łącznego zobowiązania pieniężnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1930 r. o zobowiązaniach podatkowych.

§ 15. 1. W sprawach odpowiedzialności płatników z tytułu niepobrania podatku lub pobrania podatku w kwocie niższej od należnej właściwe miejscowo są organy podatkowe właściwe w sprawach ustalania zobowiązań podatkowych należnych od podatnika.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w sprawach odpowiedzialności płatników z tytułu niepobrania podatku od wynagrodzeń lub pobrania tego podatku w kwocie niższej od należnej.

§ 16. Ustalona rozporządzeniem właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych wyłącza w tych sprawach — stosownie do art. 164 Kodeksu postępowania administracyjnego — właściwość miejscową organów administracji państwowej określoną w art. 21 tego kodeksu.

§ 17. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1981 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 86, z 1983 r. Nr 3, poz. 21 i z 1984 r. Nr 46, poz. 246).

2. Organy podatkowe właściwe w sprawach zobowiązań podatkowych w myśl dotychczasowych przepisów w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia pozostają właściwe do czasu zakończenia postępowania w tych sprawach decyzją ostateczną.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda